

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 50

Phẩm 37: NHƯ LAI XUẤT HIỆN (Phần 1)

Bấy giờ, Đức Thế Tôn từ trong tướng bạch hào giữa chạng mào, phóng ra ánh sáng lớn tên là Như Lai xuất hiện, có vô lượng trăm ngàn ức triệu vô số ánh sáng làm quyến thuộc. Ánh sáng đó chiếu khắp tất cả thế giới trong cõi pháp, tận cùng hư không, rồi vòng quanh bên phải mười vòng, hiển hiện vô lượng tự tại của Như Lai, giác ngộ vô số chúng Bồ-tát, làm chấn động tất cả mười phương thế giới, trừ diệt tất cả khổ đường ác, làm lu mờ tất cả cung điện ma, hiển thị tất cả chư Phật Như Lai ngồi nơi tòa Bồ-đề thành Đẳng chánh giác, cùng tất cả đạo tràng chúng hội. Ánh sáng đó làm những sự việc như vậy rồi trở lại vòng quanh bên phải chúng Bồ-tát nhập vào đỉnh đầu của Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức.

Lúc đó, tất cả đại chúng trong đạo tràng này, thân tâm hết mực hoan hỷ suy nghĩ: “Thật là hy hữu, kỳ diệu! Hôm nay Đức Như Lai phóng ra ánh sáng lớn tất sẽ diễn nói pháp lớn sâu xa”.

Bấy giờ, Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức, ở trên tòa hoa sen trịch y bày vai phải, quỳ gối bên phải, chấp tay nhất tâm hướng lên Phật nói kệ rằng:

*Chánh giác công đức đại trí hiện
Đạt khắp cảnh giới đến bờ giác
Đồng với chư Như Lai ba đời
Vì thế nay tôi cung kính lễ.
Đã lên bờ cảnh giới vô tướng
Mà hiện thân tướng diệu trang nghiêm
Phóng ra ngàn ánh sáng lia cấu
Phá dẹp quân ma đều hết sạch.
Tất cả thế giới trong mười phương
Nơi đâu cũng đều chấn động hết
Chưa từng làm chúng sinh kinh sợ
Thần lực Đức Thiện Thệ như vậy.
Tánh cõi pháp hư không bình đẳng
Đã được như vậy mà an trụ
Tất cả chúng sinh vô số lượng
Đều khiến dứt ác trừ những lỗi.
Khổ hạnh siêng năng vô số kiếp
Thành tựu đạo Bồ-đề tối thượng
Ở các cảnh giới trí vô ngại
Cùng tất cả Phật đồng thể tánh.
Đạo sư phóng ánh sáng lớn này
Chấn động mười phương các thế giới*

*Đã hiện vô lượng sức thần thông
Rồi lại trở vào nhập thân tôi.
Trong pháp quyết định khéo học được
Vô lượng Bồ-tát đều đến nhóm
Khiến tôi phát khởi tâm hỏi pháp
Thế nên nay tôi thỉnh Pháp vương.
Hiện chúng hội này đều thanh tịnh
Khéo độ thoát được các thế gian
Trí tuệ vô biên không nhiễm chấp
Những bậc Hiền thánh đều tựu về.
Lợi ích thế gian Đấng Đạo sư
Trí tuệ tinh tấn đều vô lượng
Nay đem ánh sáng chiếu đại chúng
Khiến tôi thỉnh hỏi pháp vô thượng
Ai ở cảnh giới của Như Lai
Có thể chân thật khai diễn đủ?
Ai là Pháp trưởng tử của Phật?
Thế Tôn Đạo Sư xin hiển thị.*

Bấy giờ, Đức Như Lai liền ở trong miệng phóng ra ánh sáng lớn tên là Vô ngại vô úy, có trăm ngàn ức vô số ánh sáng làm quyến thuộc, chiếu khắp tất cả thế giới khắp cõi pháp, cùng tận hư không trong mười phương, vòng quanh bên phải mười vòng, hiển hiện các thứ tự tại của Như Lai, khai ngộ vô lượng những chúng Bồ-tát, làm chấn động tất cả mười phương thế giới, diệt trừ tất cả những khổ nơi đường ác, làm lu mờ tất cả những cung điện ma, hiển thị tất cả chư Phật Như Lai ngồi nơi tòa Bồ-đề thành Đẳng chánh giác, đến tất cả chúng hội đạo tràng, làm những sự việc như vậy rồi trở lại vòng quanh bên phải chúng hội Bồ-tát, nhập vào miệng của Đại Bồ-tát Phổ Hiền. Ánh sáng ấy nhập xong, thì thân và tòa Sư tử của Bồ-tát Phổ Hiền lớn hơn lúc trước và hơn thân tòa của chư Bồ-tát gấp trăm lần, chỉ trừ tòa Sư tử của Như Lai.

Bấy giờ, Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức hỏi Đại Bồ-tát Phổ Hiền:

–Thưa Phật tử! Đức Thế Tôn đã thị hiện thần biến rộng lớn làm cho chúng Bồ-tát đều sinh hoan hỷ chẳng thể nghĩ bàn, thế gian chẳng biết được. Đó là điềm gì?

Phổ Hiền Đại Bồ-tát nói:

–Phật tử! Thuở xưa, tôi thấy chư Như Lai Ứng Đẳng Chánh Giác thị hiện thần biến rộng lớn như vậy, liền nói pháp môn Như Lai xuất hiện. Cứ theo tôi suy gẫm thì nay Đức Như Lai hiện tướng này tất sẽ giảng nói pháp môn đó.

Lúc Bồ-tát Phổ Hiền nói lời trên xong, tất cả đại địa thấy đều chấn động, xuất sinh vô lượng ánh sáng vẫn pháp.

Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức hỏi Bồ-tát Phổ Hiền:

–Thưa Phật tử! Đại Bồ-tát phải làm thế nào để biết pháp xuất hiện của chư Phật Như Lai? Xin Phật tử nói cho. Vô lượng trăm ngàn ức triệu Bồ-tát nơi chúng hội này đều tu nghiệp thanh tịnh đã lâu, niệm tuệ thành tựu, đã đến bờ rốt ráo đại trang nghiêm, đủ tất cả hạnh oai nghi của Phật, chánh niệm của chư Phật chưa từng quên mất, thương yêu quán sát tất cả chúng sinh, quyết định biết rõ cảnh giới thần thông của chư Đại Bồ-tát, đã được thần lực của chư Phật gia hộ, hay thọ tất cả diệu pháp của Như Lai, đủ vô lượng công đức như vậy đều đến nhóm họp tại đây.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật tử! Đại sĩ đã từng ở chỗ vô lượng trăm ngàn ức triệu chư Phật, thừa sự cúng dường, thành tựu hạnh diệu tối thượng của Bồ-tát, nơi môn Tam-muội đều được tự tại, vào chỗ bí mật của tất cả chư Phật, biết các Phật pháp, dứt những nghi hoặc, được thần lực của Phật gia hộ, biết căn khí của chúng sinh tùy theo sở thích của họ giảng nói pháp giải thoát chân thật, tùy thuận trí Phật, diễn nói Phật pháp đến bờ giải thoát, có vô lượng công đức như vậy.

Lành thay, Phật tử! Xin nói pháp xuất hiện của Như Lai Đẳng Chánh Giác, về thân tướng, ngôn ngữ âm thanh, tâm ý, cảnh giới, hạnh đã làm, thành đạo, chuyển pháp luân, cho đến thị hiện nhập Đại Niết-bàn, thấy nghe thân cận, thiện căn đã sinh, những sự như vậy, xin Phật tử giảng nói cho!

Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức muốn nêu rõ nghĩa này bèn hướng về Bồ-tát Phổ Hiền, nói kệ rằng:

*Lành thay, đại trí tuệ vô ngại
Khéo tỏ cảnh bình đẳng vô biên
Nguyện nói công hạnh của chư Phật
Đại chúng được nghe đều mừng rỡ.
Thế nào Bồ-tát tùy thuận nhập?
Chư Phật Như Lai hiện ra đời
Cảnh giới thân, ngữ, ý thế nào?
Và chỗ thật hành xin đều nói.
Thế nào chư Phật thành Chánh giác?
Thế nào Như Lai chuyển pháp luân?
Thế nào Thiện Thệ nhập Niết-bàn?
Đại chúng được nghe tâm hoan hỷ.
Nếu có thấy Phật đại Pháp vương
Thân cận thêm lớn các thiện căn
Xin nói những tạng công đức kia
Chúng sinh thấy rồi được những gì?
Nếu ai được nghe tên Như Lai
Hoặc hiện tại thế hoặc Niết-bàn
Đối tạng phước kia tin sâu rộng
Có những lợi gì xin giảng nói.
Chúng Bồ-tát đây đều chấp tay
Chiêm ngưỡng Như Lai và chúng ta
Cảnh giới của biển công đức lớn
Bậc tịnh chúng sinh xin vì nói.
Xin dùng nhân duyên và ví dụ
Diễn nói pháp diệu nghĩa tương ứng
Chúng sinh nghe rồi phát đại tâm
Hết nghi trí sạch như hư không
Như trong khắp tất cả cõi nước
Chư Phật đã hiện thân trang nghiêm
Nguyện dùng âm diệu và nhân dụ
Chỉ đạo giác ngộ cũng như kia.
Ngàn vạn cõi Phật trong mười phương*

*Ngàn vạn ức triệu vô lượng kiếp
Như chúng Bồ-tát họp ở đây
Nơi kia tất cả đều khó thấy.
Chư Bồ-tát này đều cung kính
Nơi nghĩa vi diệu sinh khát ngưỡng
Nguyện dùng tâm tịnh khai diễn đủ
Pháp rộng lớn Như Lai xuất hiện.*

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Phổ Hiền bảo Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức và đại chúng chư Bồ-tát:

–Chư Phật tử! Điều này thật chẳng thể nghĩ bàn. Nghĩa là Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, do vô lượng pháp mà được xuất hiện. Vì sao? Vì chẳng phải do một duyên, chẳng phải do một sự Như Lai xuất hiện được thành tựu, mà do mười vô lượng trăm ngàn vô số sự mới được thành tựu. Những gì là mười? Đó là do tâm Bồ-đề ở quá khứ thọ nhận vô lượng tất cả chúng sinh làm thành; do chí nguyện thù thắng thanh tịnh ở quá khứ vô lượng làm thành; do đại Từ đại Bi cứu hộ tất cả chúng sinh ở quá khứ vô lượng làm thành; do hạnh nguyện tương tục ở quá khứ vô lượng làm thành; do tu các phước trí tâm không nhàm chán ở quá khứ vô lượng làm thành; do cúng dường chư Phật, giáo hóa chúng sinh ở quá khứ vô lượng làm thành; do phương tiện trí tuệ của đạo thanh tịnh ở quá khứ vô lượng làm thành; do tạc công đức thanh tịnh ở quá khứ vô lượng làm thành; do trí đạo trang nghiêm ở quá khứ vô lượng làm thành; do thông đạt pháp nghĩa ở quá khứ vô lượng làm thành.

Vô lượng, vô số pháp môn viên mãn như vậy làm thành Như Lai.

Chư Phật tử! Ví như đại thiên thế giới này, chẳng phải do một duyên, chẳng phải do một sự mà được thành tựu mà phải do vô lượng duyên, vô lượng sự mới được thành. Đó là nổi giăng mây lớn, tuôn xối mưa lớn, bốn thứ phong luân nổi tiếp làm chỗ nương. Những gì là bốn thứ? Một tên là năng trì, vì có thể giữ đại thủy; hai tên là năng tiêu, vì có thể tiêu đại thủy; ba tên là kiến lập, vì kiến lập tất cả xứ sở; bốn tên là trang nghiêm, vì trang nghiêm phân bố đều khéo léo.

Như thế đều do cộng nghiệp của chúng sinh và thiện căn của chư Bồ-tát phát khởi, làm cho tất cả chúng sinh trong đó đều tùy chỗ thích nghi mà được thọ dụng; do vô lượng nhân duyên như vậy mới thành đại thiên thế giới. Pháp tánh như vậy không có ai sinh ra, không có ai làm ra, không có ai biết, không có ai hoàn thành, nhưng đại thiên thế giới vẫn được thành tựu.

Cũng vậy, Như Lai xuất hiện chẳng phải do một duyên, chẳng phải do một sự mà được thành tựu, phải do vô lượng duyên, vô lượng sự mới thành tựu được. Đó là từng ở chỗ Phật quá khứ lắng nghe thọ trì mây pháp lớn, mưa pháp lớn. Do đấy có thể khởi bốn thứ đại trí phong luân của Như Lai. Những gì là bốn?

1. Đại trí phong luân Đà-la-ni niệm trì chẳng quên, vì có thể giữ mây, mưa pháp lớn của tất cả Như Lai.

2. Đại trí phong luân xuất sinh chỉ quán, vì có thể tiêu diệt tất cả phiền não.

3. Đại trí phong luân hồi hướng thiện xảo, vì hay thành tựu tất cả thiện căn.

4. Đại trí phong luân xuất sinh trang nghiêm Ly cấu sai biệt, vì khiến tất cả chúng sinh được hóa độ trong quá khứ, thiện căn của họ thanh tịnh, vì thành tựu sức thiện căn vô lậu của Như Lai.

Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác như vậy, pháp tánh không sinh không tạo tác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

như vậy mà được thành tựu.

Đó là tướng xuất hiện thứ nhất của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, Chư Phật tử! Ví như đại thiên thế giới lúc sắp thành, mây lớn tuôn mưa gọi là hồng chú. Tất cả phương xứ chẳng thể thọ, cũng chẳng có chỗ để trì, chỉ trừ đại thiên thế giới lúc sắp thành.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác nổi mây pháp lớn, tuôn mưa pháp lớn, gọi là thành tựu Như Lai xuất hiện, tất cả hàng Nhị thừa tâm chí thấp hẹp không thọ được, không trì được, chỉ trừ sức tâm tương tục của chư Đại Bồ-tát.

Đây là tướng xuất hiện thứ hai của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như chúng sinh vì do nghiệp lực, mây lớn tuôn mưa, không từ đâu đến, không đi về đâu.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, do sức thiện căn của chư Bồ-tát, nổi mây pháp lớn, tuôn mưa pháp lớn, cũng không từ đâu đến, chẳng đi về đâu.

Đây là tướng xuất hiện thứ ba của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mây lớn tuôn mưa lớn. Trong đại thiên thế giới, tất cả chúng sinh không biết được số lượng. Nếu muốn tính đếm, chỉ khiến phát cuồng. Duy có Ma-hê-thủ-la, chủ của đại thiên thế giới, do sức của thiện căn đã tu từ quá khứ, nên cho đến một giọt cũng đều biết rõ cả.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác nổi mây pháp lớn, tuôn mưa pháp lớn, tất cả chúng sinh, Thanh văn, Duyên giác đều không biết được.

Nếu muốn nghĩ lường tâm ấy cuồng loạn. Chỉ trừ Đại Bồ-tát, chủ của tất cả thế gian, do sức của tuệ giác đã tu từ quá khứ, nên cho đến một bài văn một câu nhập vào tâm chúng sinh, cũng đều biết rõ cả.

Đây là tướng xuất hiện thứ tư của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như lúc mây lớn tuôn mưa, có mây lớn mưa lớn tên là năng diệt, có thể diệt được hỏa tai. Có mây lớn mưa lớn tên là Năng khởi, có thể khởi đại thủy. Có mây lớn mưa lớn tên là Năng chỉ, có thể ngăn đại thủy. Có mây lớn mưa lớn tên là Năng thành, có thể thành tất cả các báu ma-ni. Có mây lớn mưa lớn tên Phân biệt, có thể phân biệt tam thiên đại thiên thế giới.

Cũng vậy, Đức Như Lai xuất hiện nổi mây pháp lớn, tuôn mưa pháp lớn. Có mưa pháp lớn tên là Năng diệt, có thể diệt trừ tất cả phiền não của chúng sinh. Có mưa pháp lớn tên là Năng khởi, có thể khởi tất cả thiện căn của chúng sinh. Có mưa pháp lớn tên là Năng chỉ, có thể ngăn Kiến hoặc của tất cả chúng sinh. Có mưa pháp lớn tên là Năng thành, có thể thành tựu tất cả pháp bảo trí tuệ. Có mưa pháp lớn tên là Phân biệt, phân biệt tất cả sở thích nơi tâm của chúng sinh.

Đây là tướng xuất hiện thứ năm của Đức Như Lai, Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mây lớn mưa nước đồng một vị mà tùy những chỗ mưa có vô lượng sai biệt.

Cũng vậy, Đức Như Lai xuất hiện mưa nước pháp một vị đại bi mà tùy chỗ thuyết pháp ứng hợp có vô lượng sai biệt.

Đây là tướng xuất hiện thứ sáu của Đức Như Lai, Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như đại thiên thế giới, lúc mới bắt đầu thành, trước hết làm thành cung điện của trời cõi Sắc, kế đến làm thành cung điện của trời cõi Dục, kế đến làm thành chỗ ở của loài người và những loài khác.

Cũng vậy, Đức Như Lai xuất hiện, trước hết khởi những hạnh trí tuệ của Bồ-tát, kế khởi những hạnh trí tuệ của Duyên giác, kế khởi những hạnh trí tuệ thiện căn của Thanh văn, kế khởi những hạnh trí tuệ thiện căn hữu vi của các chúng sinh khác.

Như mây lớn mưa nước một vị, vì theo thiện căn của chúng sinh sai khác nên khởi các loại cung điện chẳng đồng.

Như mưa pháp một vị đại Bi của Như Lai tùy căn khí của chúng sinh mà có sai khác.

Đây là tướng xuất hiện thứ bảy của Đức Như Lai, Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như lúc thế giới ban đầu sắp thành, có cơn nước lớn khởi đầy khắp đại thiên thế giới, sinh hoa sen lớn tên là Như Lai xuất hiện công đức bảo trang nghiêm, che khắp trên mặt nước, ánh sáng chiếu tất cả mười phương thế giới. Lúc đó, Ma-hê-thủ-la và chư thiên trời Tịnh cư thấy hoa sen ấy, liền biết chắc là trong kiếp này có bao nhiêu Đức Phật như vậy xuất thế.

Bấy giờ, ở đấy có phong luân nổi lên tên là Thiện tịnh ánh sáng, có thể làm thành cung điện của chư Thiên cõi Sắc. Lại có phong luân tên là Tịnh quang trang nghiêm có thể làm thành cung điện của chư Thiên cõi Dục. Lại có phong luân tên là Kiên mật vô năng hoại có thể làm thành những núi Luân vi lớn, nhỏ cùng núi Kim cang. Lại có phong luân tên là Thắng cao, có thể làm thành núi Tu-di. Lại có phong luân tên là Bất động, có thể làm thành mười núi lớn. Đó là núi Khư-đà-la, núi Tiên nhân, núi Phục ma, núi Đại phục ma, núi Trì song, núi Ni-dân-đà-la, núi Mục-chân-lân-đà, núi Ma-ha Mục-chân-lân-đà, núi Hương và núi Tuyết. Có phong luân tên là An trụ, nơi có thể làm thành đại địa. Có phong luân khởi tên là Trang nghiêm có thể làm thành cung điện của Đại thiên, cung Rồng, cung Càn-thát-bà. Có phong luân khởi tên là Vô tận tạng có thể làm thành tất cả biển lớn trong đại thiên thế giới. Có phong luân khởi tên là Phổ quang minh tạng, có thể làm thành những châu báu ma-ni trong đại thiên thế giới. Có phong luân khởi tên là Kiên cố căn, có thể làm thành tất cả cây Như ý.

Mây lớn mưa nước đồng một vị không có sai khác. Do chúng sinh thiện căn chẳng đồng nên phong luân chẳng đồng. Vì phong luân sai khác nên thế giới sai khác.

Cũng vậy, Như Lai xuất hiện đầy đủ tất cả công đức thiện căn, phóng ra ánh sáng đại trí vô thượng tên là Trí bất tư nghì chẳng dứt dòng giống Như Lai, chiếu khắp tất cả thế giới nơi mười phương, ban quán đỉnh ký của tất cả Như Lai cho chư Bồ-tát sẽ thành Chánh giác xuất hiện ra đời.

Chư Phật tử! Như Lai xuất hiện lại có ánh sáng đại trí vô thượng tên là Thanh tịnh ly cấu có thể thành trí Phật vô lậu vô tận.

Lại có ánh sáng đại trí vô thượng tên là Phổ chiếu có thể thành Trí bất tư nghì vào khắp cõi pháp của Như Lai.

Lại có ánh sáng đại trí vô thượng tên là Trì Phật chủng tánh có thể làm thành diệu lực chẳng khuynh động của Như Lai.

Lại có ánh sáng đại trí vô thượng tên là Huýnh xuất vô năng hoại, có thể thành Trí vô úy vô hoại của Như Lai.

Lại có ánh sáng đại trí vô thượng tên là Nhất thiết thần thông, có thể thành những pháp bất cộng, trí Nhất thiết trí của Như Lai.

Lại có ánh sáng đại trí vô thượng tên là Xuất sinh biến hóa, có thể thành Trí chẳng hư mất của Như Lai khiến người thấy nghe, thân cận sinh thiện căn.

Lại có ánh sáng đại trí vô thượng tên là Phổ tùy thuận có thể thành thân trí tuệ phước đức vô tận của Như Lai, vì tất cả chúng sinh mà làm lợi ích.

Lại có ánh sáng đại trí vô thượng tên là Bất khả cứu cánh, có thể thành Diệu trí sâu xa của Như Lai, tùy chỗ khai ngộ làm cho hạt giống Tam bảo vĩnh viễn chẳng đoạn tuyệt.

Lại có ánh sáng đại trí vô thượng tên là Chủng chủng trang nghiêm, có thể thành Thân tướng tốt trang nghiêm của Như Lai, khiến tất cả chúng sinh đều hoan hỷ.

Lại có ánh sáng đại trí vô thượng tên là Bất khả hoại, có thể thành thọ mạng thù thắng vô tận của Như Lai đồng với cõi hư không, cõi pháp.

Chư Phật tử! Nước đại Bi của Như Lai một vị không có phân biệt, vì sở thích của các chúng sinh chẳng đồng, căn tánh đều khác nên khởi nhiều thứ phong luân đại trí sai khác, khiến các Bồ-tát thành tựu pháp Như Lai xuất hiện.

Tất cả Như Lai đồng một thể tánh, trong phong luân đại trí xuất sinh các thứ ánh sáng trí tuệ.

Chư Phật tử! Quý vị phải biết, Đức Như Lai ở nơi một vị giải thoát, xuất sinh vô lượng vô số các thứ công đức. Chúng sinh nghĩ rằng đây là do thần lực của Như Lai tạo ra.

Chư Phật tử! Đây chẳng phải là do thần lực của Như Lai tạo ra.

Chư Phật tử! Cho đến một Bồ-tát ở nơi chỗ Phật chẳng từng gieo căn lành mà có thể được ít phần trí tuệ của Như Lai, điều đó không có. Chỉ do sức oai đức của chư Phật khiến các chúng sinh đủ công đức của Phật, nhưng Phật, Như Lai không có phân biệt, không thành, không hoại, không có tác giả, cũng không có pháp tạo tác.

Đây là tướng xuất hiện thứ tám của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Như nường vào hư không khởi bốn phong luân có thể giữ lấy thủy luân: Một tên là An trụ, hai tên là Thường trụ, ba tên là Cứu cánh, bốn tên là Kiên cố.

Bốn phong luân này có thể giữ lấy thủy luân. Thủy luân có thể giữ lấy đại địa cho khỏi tan hoại.

Vì thế nên nói địa luân nương nơi thủy luân, thủy luân nương nơi phong luân, phong luân nương nơi hư không, hư không thì không chỗ nương. Dù không chỗ nương mà hư không có thể làm cho đại thiên thế giới được an trụ.

Cũng vậy, Như Lai xuất hiện nương nơi ánh sáng của trí tuệ vô ngại phát khởi bốn thứ phong luân đại trí của Phật, có thể giữ lấy thiện căn của tất cả chúng sinh.

1. Phong luân đại trí thâm tóm khắp chúng sinh đều làm hoan hỷ.
2. Phong luân đại trí kiến lập chánh pháp khiến các chúng sinh đều sinh ưa thích.
3. Phong luân đại trí giữ gìn thiện căn của tất cả chúng sinh.
4. Phong luân đại trí có đủ tất cả phương tiện thông đạt cảnh giới vô lậu.

Chư Phật Thế Tôn đại Từ cứu độ tất cả chúng sinh, đại Bi độ thoát tất cả chúng sinh, đại Từ đại Bi lợi ích khắp cả. Nhưng đại Từ đại Bi nương nơi đại phương tiện thiện xảo. Phương tiện thiện xảo nương nơi Như Lai xuất hiện. Như Lai xuất hiện nương nơi ánh sáng trí tuệ vô ngại. Ánh sáng trí tuệ vô ngại không chỗ nương tựa.

Đây là tướng xuất hiện thứ chín của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, Đại Bồ-tát

phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như đại thiên thế giới đã thành tựu rồi, đem lợi ích cho vô lượng chúng sinh. Đó là loài thủy tộc được lợi ích nơi nước; loài chúng sinh trên đất được lợi ích nơi đất liền; loài chúng sinh ở cung điện được lợi ích nơi cung điện; chúng sinh trong hư không được lợi ích nơi hư không.

Cũng vậy, Như Lai xuất hiện đem lại nhiều thứ lợi ích cho vô lượng chúng sinh. Đó là người thấy Phật sinh hoan hỷ thì được lợi ích nơi sự hoan hỷ. Kẻ an trụ tịnh giới thì được lợi ích nơi tịnh giới. Kẻ trụ nơi các thiền định và môn vô lượng thì được lợi ích nơi đại thần thông của bậc Thánh xuất thế. Kẻ trụ nơi pháp môn ánh sáng thì được lợi ích nhân quả chẳng hoại. Kẻ trụ nơi ánh sáng vô sở hữu thì được lợi ích nơi tất cả pháp chẳng hoại. Vì thế nên nói Đức Như Lai xuất hiện đem lại lợi ích cho tất cả vô lượng chúng sinh.

Đây là tướng xuất hiện thứ mười của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát biết Như Lai xuất hiện thì biết vô lượng vì biết thành tựu vô lượng hạnh; biết rộng lớn vì biết cùng khắp mười phương; biết không đến đi vì biết lìa sinh, trụ, diệt; biết không hành, không chỗ hành vì biết lìa tâm ý thức; biết không thân vì biết như hư không; biết bình đẳng vì biết tất cả chúng sinh đều vô ngã; biết vô tận vì biết khắp tất cả cõi vô tận; biết không thoái chuyển vì biết tận cùng đời vị lai không đoạn tuyệt; biết không hoại vì biết trí Như Lai không có đối đãi; biết vô nhị vì biết quán sát bình đẳng hữu vi và vô vi; biết tất cả chúng sinh đều được lợi ích vì bản nguyện hồi hướng tự tại đầy đủ.

Lúc ấy, Đại Bồ-tát Phổ Hiền muốn nêu lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

*Đấng Mười Lực Đại Hùng Vô thượng
Ví như hư không không gì bằng
Cảnh giới rộng lớn chẳng lường được
Công đức bậc nhất vượt thế gian.
Mười Lực công đức vô biên lượng
Tâm ý lường xét chẳng đến được
Một pháp môn của Đức Thế Tôn
Chúng sinh ức kiếp chẳng thể biết.
Mười phương cõi nước nghiền làm trần
Hoặc có tính đếm biết số đó
Mấy lông công đức của Như Lai
Ngàn muôn ức kiếp không nói hết.
Như người cầm thước đo hư không
Lại có người theo tính số thước
Ngần mé hư không chẳng nắm được
Cảnh giới Như Lai cũng như vậy.
Hoặc có người trong khoảng sát-na
Biết được tâm chúng sinh ba đời
Dù nhiều kiếp bằng số chúng sinh
Chẳng biết tánh nhất niệm của Phật.
Ví như cõi pháp khắp tất cả,
Chẳng thể thấy, lấy làm tất cả,*

Cảnh giới mười Lực cũng như vậy
Khắp tất cả, chẳng phải tất cả.
Chân như lìa vọng hằng tịch tĩnh
Không sinh không diệt khắp tất cả,
Cảnh giới của Phật cũng như vậy
Thể tánh bình đẳng chẳng tăng giảm.
Như thật tế mà chẳng phải thật
Khắp tại ba đời cũng chẳng khắp
Cảnh giới Như Lai cũng như vậy
Khắp tại ba cõi đều vô ngại.
Pháp tánh không tạo không biến đổi
Dường như hư không vốn thanh tịnh
Chư Phật tánh tịnh cũng như vậy
Bản tánh phi tánh lìa có không.
Pháp tánh chẳng ở nơi ngôn luận
Rời hẳn ngôn thuyết hằng tịch diệt
Cảnh giới mười Lực tánh cũng vậy
Tất cả văn từ chẳng biện được,
Biết rõ tánh các pháp tịch diệt
Như chim bay không chẳng có dấu
Do bản nguyện lực hiện sắc thân
Khiến thấy đại thần biến Như Lai.
Có ai muốn biết cảnh giới Phật
Phải tịnh ý mình như hư không
Xa lìa vọng tưởng rời chấp giữ
Chỗ tâm hướng đến đều vô ngại.
Vì thế Phật tử phải khéo nghe
Tôi dùng chút dụ rõ cảnh Phật
Mười Lực công đức chẳng lường được
Vì ngộ chúng sinh nay lược nói.
Đạo sư đã hiện các cảnh giới
Nghiệp thân, nghiệp ngữ và nghiệp tâm
Chuyển pháp diệu luân nhập Niết-bàn
Tất cả căn lành tôi nói đây.
Ví như thế giới mới an lập
Chẳng phải một duyên mà thành được
Vô lượng phương tiện nhiều nhân duyên
Làm thành đại thiên thế giới này,
Như Lai xuất hiện cũng như vậy
Vô lượng công đức mới được thành
Tâm niệm như vi trần còn biết
Nhân khởi mười Lực chẳng lường được.
Ví như kiếp sơ mây tuôn mưa
Mà khởi bốn thứ đại phong luân
Căn lành chúng sinh sức Bồ-tát

Thành đại thiên này đều an trụ.
Mây pháp mười Lực cũng như vậy
Khởi trí phong luân ý thanh tịnh
Xưa các chúng sinh đã hồi hướng
Dẫn dắt khiến thành quả vô thượng.
Như có mưa to hiệu Hồng chú
Không có nơi nào dung thọ được
Chỉ trừ thế giới lúc sắp thành
Hư không thanh tịnh sức gió lớn.
Như Lai xuất hiện cũng như vậy
Khắp mưa mưa pháp đầy pháp giới
Những kẻ tâm kém không thọ được
Chỉ trừ tâm thanh tịnh rộng lớn.
Ví như trên không tuôn mưa lớn
Không từ đâu đến không đi đâu
Tác giả, thọ giả cũng đều không
Như vậy tự nhiên thấm ướt khắp,
Mười Lực mưa pháp cũng như vậy
Không đi, không đến, không tạo tác
Bản hạnh làm nhân sức Bồ-tát
Tất cả đại tâm đều nghe lãnh.
Ví như mây to tuôn mưa lớn
Không ai đếm được số giọt mưa
Chỉ trừ trời Ma-hê-thủ-la
Đủ sức công đức đều biết rõ.
Thiện Thệ mưa pháp cũng như vậy
Tất cả chúng sinh không lường được
Chỉ trừ Đấng Tự Tại thế gian
Như thấy vật báu trong bàn tay.
Ví như mây to tuôn mưa lớn
Hay diệt, hay khởi, cũng hay dứt,
Tất cả châu báu đều hay thành
Đại thiên mọi vật đều sai khác.
Mười Lực mưa pháp cũng như vậy
Diệt ác, khởi lành, dứt kiến chấp
Báu trí Nhất thiết đều khiến thành
Chúng sinh sở thích đều sai khác
Ví như trên không mưa một vị
Tùy chỗ được mưa đều chẳng đồng
Tánh của mưa kia đâu phân biệt
Nhưng tùy vật khác, tất như vậy.
Như Lai mưa pháp chẳng một khác
Bình đẳng tịch tĩnh là phân biệt
Nhưng tùy chỗ hóa nhiều loại khác
Tự nhiên như vậy không ngăn mé.

Ví như thế giới lúc mới thành
Trước thành cung điện trời cõi Sắc
Tiếp cung cõi Dục, kể đến người
Cung Càn-thát-bà thành sau rốt.
Như Lai xuất hiện cũng như vậy
Trước khởi vô biên hạnh Bồ-tát
Kế độ Duyên giác ưa tịch diệt
Tiếp chúng Thanh văn, đến chúng sinh
Chư Thiên mới thấy điểm hoa sen
Vui mừng biết Phật sẽ xuất thế,
Do nước, sức gió khởi thế gian
Cung điện núi sông đều thành lập.
Như Lai căn lành xưa chói sáng
Khéo thọ ký cho chư Bồ-tát
Phong luân Đại trí đều thanh tịnh
Có thể khai thị các Phật pháp.
Ví như rừng cây nương đất mọc
Đất nương nơi nước chẳng tan hoại
Nước nương vào gió, gió nương không
Mà hư không kia không nương tựa.
Tất cả Phật pháp nương Từ bi
Từ bi lại nương phương tiện lập
Phương tiện nương trí, trí nương tuệ
Thân tuệ vô ngại không chỗ nương.
Ví như thế giới đã thành lập
Tất cả chúng sinh được lợi ích
Loài ở đất, ở nước, hư không
Hai chân, bốn chân đều được lợi.
Pháp vương xuất hiện cũng như vậy
Tất cả chúng sinh đều được nhờ
Nếu có thấy nghe và thân cận
Đều khiến trừ diệt những hoặc não.
Như Lai xuất hiện pháp vô biên
Thế gian mê lầm chẳng biết được
Vì muốn khai ngộ những hàm thức
Trong không ví dụ mà nói dụ.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát phải như thế nào để có thể thấy thân của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác?

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát phải ở vô lượng xứ mà thấy thân Như Lai. Vì sao? Vì chư Đại Bồ-tát chẳng nên thấy thân Như Lai ở một pháp, một sự, một thân, một cõi nước, một chúng sinh. Phải thấy thân Như Lai khắp tất cả nơi.

Ví như hư không đến khắp tất cả chỗ sắc phi sắc, chẳng phải đến chẳng phải chẳng đến. Vì hư không chẳng có thân.

Cũng vậy, thân Như Lai hiện bày khắp tất cả chỗ, khắp tất cả chúng sinh, khắp tất cả pháp, khắp tất cả cõi nước, chẳng phải đến chẳng phải chẳng đến. Vì thân Như Lai là

không có thân. Vì chúng sinh mà thị hiện thân Phật.

Đây là tướng thứ nhất của thân Như Lai. Chư Đại Bồ-tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như hư không rộng rãi chẳng phải sắc mà hay hiển hiện tất cả sắc, nhưng hư không kia không có phân biệt cũng không có hý luận.

Thân của Như Lai cũng vậy. Vì do Trí quang minh chiếu sáng khắp làm cho các nghiệp thiện căn của tất cả chúng sinh, thế gian, xuất thế gian đều được thành tựu. Nhưng thân Như Lai không có phân biệt, cũng không hý luận. Vì từ xưa đến nay, tất cả chấp trước, tất cả hý luận đều đã dứt hẳn.

Đây là tướng thứ hai của thân Như Lai. Chư Đại Bồ-tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mặt trời mọc lên, vô lượng chúng sinh ở cõi Diêm-phù-đề được lợi ích. Đó là phá tối làm sáng, biển ướn thành khô, sinh trưởng cỏ cây, tạo mọi thành tựu đầy đủ cho lúa mạ, chói suốt hư không, hoa sen nở, người đi thấy đường, kẻ ở nhà xong công việc. Vì mặt trời phóng ra vô lượng quang minh chiếu khắp.

Mặt trời trí của Như Lai cũng như vậy, dùng vô lượng sự việc tạo lợi ích cho khắp chúng sinh. Đó là diệt ác sinh lành, phá ngu làm trí, đại Từ cứu giúp, đại Bi độ thoát, làm cho họ tăng trưởng căn, lực, giác phần, khiến sinh tâm tin sâu xa, lìa bỏ tâm ô trược, khiến kẻ thấy nghe chẳng hoại nhân quả, khiến được mặt trời thấy chỗ thọ sinh sau khi chết, khiến tâm vô ngại chẳng hoại căn lành, khiến trí tỏ sáng nở hoa giác ngộ, khiến họ phát tâm thành tựu bản hạnh. Vì sao? Vì thân mặt trời trí tuệ rộng lớn của Như Lai phóng ra vô lượng ánh sáng chiếu sáng khắp nơi.

Đây là tướng thứ ba của thân Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mặt trời mọc lên, trước hết chiếu những núi lớn như núi Tu-di kế chiếu núi Hắc, kế chiếu vùng đất cao, sau rốt chiếu khắp đại địa. Mặt trời chẳng nghĩ ta trước chiếu đây rồi sau sẽ chiếu nơi kia. Chỉ do núi và mặt đất có cao và thấp nên sự tỏa chiếu có trước và sau.

Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, thành tựu trí tuệ vô biên pháp giới, thường phóng ra ánh sáng trí tuệ vô ngại, trước chiếu chư Đại Bồ-tát, kế chiếu Duyên giác, kế chiếu Thanh văn, kế chiếu chúng sinh và thiện căn quyết định, tùy theo tâm lượng của họ mà thị hiện trí tuệ rộng lớn, sau rốt chiếu khắp tất cả chúng sinh, cho đến kẻ tà định cũng chiếu đến làm nhân duyên lợi ích nơi đời vị lai khiến họ được thành thực. Nhưng ánh sáng mặt trời trí của Như Lai chẳng nghĩ trước hết ta phải chiếu Bồ-tát đại hạnh, cho đến sau rốt sẽ chiếu chúng sinh tà định. Chỉ phóng ra ánh sáng trí bình đẳng chiếu khắp, không ngại, không chướng, không phân biệt.

Chư Phật tử! Ví như mặt trời, mặt trăng tùy thời xuất hiện, núi lớn, hang tối chiếu khắp không riêng tư, trí tuệ của Như Lai cũng lại như vậy, chiếu khắp tất cả không có phân biệt, tùy theo ý muốn bất đồng của chúng sinh mà ánh sáng trí tuệ có nhiều thứ khác nhau.

Đây là tướng thứ tư của thân Như Lai, Đại Bồ-tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mặt trời mọc lên, những chúng sinh mù lòa vì không có nhãn căn nên trọn không thấy. Dù không thấy, nhưng vẫn được ánh sáng mặt trời làm lợi ích. Vì sao? Vì do mặt trời mà biết thời tiết ngày đêm, thọ dụng các thứ y phục, ẩm thực, khiến thân mạnh khỏe khỏi tật bệnh.

Mặt trời trí của Như Lai cũng như vậy, những kẻ không tin, không hiểu, phá giới, phá kiến, sinh sống theo tà mạng, những người đui mù bẩm sinh vì có mắt không tin nên chẳng thấy mặt trời trí tuệ của chư Phật. Dù không thấy, nhưng vẫn được sự lợi ích nơi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

mặt trời trí tuệ của Phật. Vì sao? Vì do oai lực của Phật làm cho những chúng sinh có các sự khổ nơi thân và những phiền não, nhân của khổ vị lai đều được tiêu diệt.

Chư Phật tử! Đức Như Lai có ánh sáng tên là Tích tập tất cả công đức; có ánh sáng tên là Chiếu khắp tất cả; có ánh sáng tên là Thanh tịnh tự tại chiếu sáng; có ánh sáng tên là Phát ra âm thanh to lớn vi diệu; có ánh sáng tên là Hiểu khắp tất cả phép ngữ ngôn khiến người khác sinh hoan hỷ; có ánh sáng tên là Thị hiện cảnh giới tự tại dứt hẳn tất cả nghi ngờ; có ánh sáng tên là Trí vô trụ tự tại chiếu khắp; có ánh sáng tên là Trí tự tại dứt hẳn tất cả hý luận; có ánh sáng tên là Tùy sở nghi xuất diệu âm; có ánh sáng tên là Xuất âm thanh tự tại thanh tịnh trang nghiêm cõi nước tạo mọi thành tựu đầy đủ cho chúng sinh.

Chư Phật tử! Mỗi mỗi lỗ chân lông của Đức Như Lai phóng ra ngàn thứ ánh sáng như vậy. Năm trăm ánh sáng chiếu khắp các cõi nơi phương Dưới, năm trăm ánh sáng chiếu khắp các cõi nơi phương trên, các chúng Bồ-tát ở chỗ chư Phật trong tất cả cõi ấy thấy ánh sáng này đồng thời đều được cảnh giới của Như Lai mười đầu, mười mắt, mười tai, mười mũi, mười lưỡi, mười thân, mười tay, mười chân, mười địa, mười trí đều thanh tịnh. Chư Bồ-tát đó trước đã thành tựu những xứ, những địa, khi thấy ánh sáng này thì lại thanh tịnh hơn, tất cả thiện căn thấy đều thành thực, hưởng đến trí Nhất thiết. Hạng trụ ở Nhị thừa thì diệt tất cả phiền não cấu uế. Ngoài ra một phần chúng sinh ngu si tầm tối, nhờ ánh sáng này, thân đã an lạc nên tâm họ cũng thanh tịnh, nhu hòa, được điều phục, có thể tu niệm trí. Các chúng sinh nơi đường ác như địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh đều được an lạc thoát khỏi những khổ, khi mạng chung đều được sinh lên cõi trời hoặc nhân gian.

Chư Phật tử! Những chúng sinh đó chẳng biết do nhân duyên gì, do thần lực nào mà sinh về đây. Hàng ngu si tầm tối kia nghĩ cho ta là Phạm thiên, ta là Phạm hóa. Bấy giờ, Đức Như Lai trụ trong Tam-muội Phổ tự tại, phát ra sáu mươi thứ diệu âm bảo họ các người chẳng phải là Phạm thiên, Phạm hóa, cũng chẳng phải là do Đế Thích, Hộ thế tạo ra, mà đều do thần lực của Như Lai. Những chúng sinh đó nghe lời trên đây rồi, nhờ thần lực của Phật nên đều biết được đời trước của mình và đều rất hoan hỷ. Vì tâm hoan hỷ nên tự nhiên hiện ra mây hoa ưu đàm, mây hương, mây âm nhạc, mây y phục, mây lọng, mây cờ, mây phướn, mây hương bột, mây châu báu, mây cờ Sư tử lầu gác bán nguyệt, mây ca ngâm khen ngợi, mây những đồ trang nghiêm, đều cúng dường Đức Như Lai với tâm tôn trọng. Vì sao? Vì những chúng sinh đó đạt được mắt thanh tịnh, Đức Như Lai thọ ký Vô thượng Bồ-đề cho họ.

Chư Phật tử! Mặt trời trí của Như Lai đem lại lợi ích cho hàng chúng sinh ngu si tầm tối như vậy, làm cho họ được thiện căn thành thực đầy đủ.

Đây là tướng thứ năm của thân Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mặt trăng có bốn pháp thù thắng chưa từng có:

1. Làm lu mờ ánh sáng của tất cả tinh tú.
2. Theo thời gian mà hiện tròn khuyết.
3. Ở nơi nước trong lặng tại khắp đại địa đều hiện bóng cả.
4. Tất cả người thấy mặt trăng đều ở trước mắt họ, nhưng mặt trăng không hề phân biệt, không hý luận.

Chư Phật tử! Thân của Như Lai cũng như vậy, có bốn pháp kỳ diệu chưa từng có:

1. Che mờ tất cả hàng Thanh văn, Duyên giác, những chúng Hữu học, Vô học.
2. Tùy theo chỗ thích ứng mà thị hiện thọ mạng dài ngắn chẳng đồng, nhưng thân

Như Lai không tăng không giảm.

3. Chúng sinh tâm thanh tịnh nơi tất cả thế giới đều hiện bóng trong tạng Bồ-đề.

4. Tất cả chúng sinh, ai chiêm ngưỡng Đức Như Lai đều cho Đức Như Lai chỉ hiện trước mình, Như Lai tùy theo sở thích của họ mà thuyết pháp, tùy theo phần vị của họ mà khiến được giải thoát, tùy theo chỗ đáng hóa độ đều khiến thấy thân Phật, nhưng thân Như Lai vẫn không phân biệt, không hý luận còn những điều lợi ích đã làm đều được rất ráo.

Đây là tướng thứ sáu của thân Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Đại phạm Thiên vương ở trong đại thiên thế giới, dùng chút phương tiện hiện thân khắp cõi ấy, tất cả chúng sinh đều thấy Đại phạm vương hiện ở trước mình, nhưng Đại phạm vương này chẳng phân thân, cũng không có các thứ thân.

Cũng vậy, chư Phật Như Lai không có phân biệt, không hý luận, cũng chẳng phân thân, không có các thứ thân. Nhưng tùy sở thích của tất cả chúng sinh mà thị hiện thân, cũng chẳng nghĩ là hiện bao nhiêu thân.

Đây là tướng thứ bảy của thân Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Y vương khéo biết các thứ thuốc và những chú luận, đều dùng được tất cả những thứ thuốc có ở cõi Diêm-phù-đề. Lại do năng lực của những thiện căn đời trước và sức của đại minh chú làm phương tiện, nên chúng sinh được thấy Y vương đều được lành bệnh. Y vương này biết mạng sắp hết, nghĩ: “Sau khi ta mất, tất cả chúng sinh không nơi nương tựa. Nay ta phải nên vì họ mà hiện bày phương tiện.” Lúc đó, y vương chế thuốc thoa thân mình, dùng sức của minh chú gia trì, nên dù đã chết mà thân chẳng rã, chẳng héo, chẳng khô, cử chỉ nhìn nghe không khác lúc còn sống, phàm có chữa trị đều được lành bệnh.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, bậc Y vương vô thượng trải qua vô lượng trăm ngàn ức triệu kiếp tu luyện thuốc pháp đã được thành tựu, tu học tất cả phương tiện thiện xảo, sức của đại minh chú đều được viên mãn đạt đến bờ giác, khéo trừ diệt được tất cả bệnh phiền não của hết thấy chúng sinh và trụ thọ mạng trải qua vô lượng kiếp, thân Phật thanh tịnh, không lo nghĩ, không lay động, tất cả Phật sự không hề ngừng nghỉ. Chúng sinh nào được thấy, các bệnh phiền não đều được tiêu diệt.

Đây là tướng thứ tám của thân Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như biển cả có châu báu đại ma-ni tên là Tạng Tỳ-lô-giá-na tích tập tất cả ánh sáng. Nếu có chúng sinh nào chạm xúc với ánh sáng của châu báu này thì đồng một màu với châu báu. Nếu ai được thấy châu báu này thì mất được thanh tịnh. Tùy theo ánh sáng ấy chiếu đến chỗ nào thì mưa báu ma-ni tên là An lạc, làm cho chúng sinh khỏi khổ và được vừa ý.

Chư Phật tử! Thân của chư Như Lai cũng lại như vậy, là khối châu báu lớn, là tạng đại trí tuệ của tất cả công đức. Nếu có chúng sinh nào chạm xúc nơi ánh sáng trí tuệ báu của thân Phật thì đồng màu với thân Phật. Nếu ai được thấy thân Phật thì được mất pháp thanh tịnh. Tùy theo chỗ ánh sáng của thân Phật chiếu đến đều làm cho các chúng sinh thoát khỏi bần cùng, khổ não, cho đến đầy đủ niềm vui giác ngộ của Phật.

Chư Phật tử! Thân pháp của Như Lai không phân biệt, cũng không hý luận, mà có thể vì khắp tất cả chúng sinh làm Phật sự lớn.

Đây là tướng thứ chín của thân Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như biển cả có châu báu ma-ni Như ý tên là Tạng Trang

nghiêm tất cả thế gian, thành tựu đầy đủ trăm vạn công đức, tùy theo chỗ ma-ni này hiện hữu đều làm cho tai họa của các chúng sinh được tiêu trừ, sở nguyện đầy đủ, nhưng chẳng phải chúng sinh ít phước có thể thấy được.

Cũng vậy, thân châu báu như ý của Như Lai tên là Có thể làm cho tất cả chúng sinh đều được hoan hỷ. Nếu ai thấy thân tướng của Như Lai, nghe danh hiệu của Như Lai, khen công đức của Như Lai đều làm cho họ thoát hẳn khổ hoạn nơi sinh tử. Giả sử tất cả thế giới, tất cả chúng sinh đồng thời chuyên tâm muốn thấy Đức Như Lai, đều khiến cho được thấy, sở nguyện được đầy đủ.

Chư Phật tử! Chẳng phải chúng sinh ít phước đức mà thấy được thân Như Lai, chỉ trừ thần lực tự tại của Phật gia hộ cho những kẻ đáng được điều phục. Nếu có chúng sinh nhân thấy thân Phật bèn gieo căn lành cho đến thành thực, vì thành thực nên mới khiến thấy thân Như Lai.

Đây là tướng thứ mười của thân Như Lai, chư Đại Bồ-tát phải thấy như vậy. Do vì tâm của Như Lai là vô lượng hiện bày khắp mười phương. Vì nẻo hành hóa vô ngại như hư không, vì vào khắp cõi pháp giới, vì trụ nơi chân thật tế, vì không sinh không diệt, vì trụ nơi ba đời bình đẳng, vì lìa hẳn tất cả mọi phân biệt, vì an trụ nơi thệ nguyện tốt cùng đời vị lai, vì làm nghiêm tịnh tất cả thế giới, vì trang nghiêm mỗi mỗi thân Phật.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Phổ Hiền muốn nêu lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

*Ví như hư không khắp mười phương
Hoặc sắc phi sắc, hữu phi hữu
Thân, cõi nước, chúng sinh ba đời
Ở khắp như vậy không ngăn mé
Cũng thế, chân thân của chư Phật
Đều khắp tất cả các cõi pháp
Chẳng thể thấy được, chẳng giữ được
Vì độ chúng sinh mà hiện thân.
Ví như hư không chẳng lấy được
Khiến các chúng sinh tạo những nghiệp
Hư không chẳng nghĩ ta làm gì
Ta làm thế nào, làm vì ai
Nghiệp thân của Phật cũng như vậy
Khiến khắp chúng sinh tu pháp lành
Như Lai chuta từng có phân biệt
Rằng ta đã làm những việc kia.
Ví như mặt trời mọc thế gian
Ánh sáng phá tan hết tối tăm
Núi, cây, ao sen, đất, các vật
Tất cả mọi loài đều lợi ích.
Chư Phật xuất hiện cũng như vậy
Sinh trưởng hạnh lành cho trời người
Trừ hẳn si tối được trí sáng
Hằng thọ tôn vinh tất cả vui.
Ví như mặt trời lúc xuất hiện
Trước chiếu núi cao kế các núi
Sau chiếu vùng cao và đại địa*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mà mặt trời vẫn không phân biệt,
Ánh sáng Thiên Thệ cũng như vậy
Trước chiếu Bồ-tát, kế Duyên giác
Sau chiếu Thanh văn và chúng sinh
Mà Phật bản lai không động niệm.
Như người mù chẳng thấy mặt trời
Ánh mặt trời cũng ích cho họ
Khiến biết thời tiết thọ uống ăn
Lìa hẳn tai hoạn thân an ổn.
Chúng sinh không tin chẳng thấy Phật
Phật cũng vì họ tạo lợi ích
Nghe danh cho đến chạm ánh sáng
Nhân đầy cho đến được Bồ-đề
Ví như trăng sáng tại hư không
Làm mờ tinh tú, hiện tròn khuyết
Đều hiện rõ hình nơi nước trong
Ai cũng xem thấy ở trước mình.
Trăng sáng Như Lai cũng như vậy
Che mờ Nhị thừa, chỉ dài, ngắn
Hiện khắp nhân thiên, nước tâm trong
Ai ai cũng nói Phật trước mình.
Ví như Phạm vương ở cung mình
Hiện khắp nơi trong cõi đại thiên
Tất cả trời người đều được thấy
Thật chẳng phân thân đến nơi kia.
Chư Phật hiện thân cũng như vậy
Tất cả mười phương đều khắp cả
Thân Phật vô số chẳng kể được
Cũng chẳng phân thân chẳng phân biệt.
Như có Y vương giỏi phương thuật
Nếu ai được thấy bệnh đều lành
Y vương dù chết, thuốc thoa thân
Khiến thân làm việc như lúc sống.
Vô thượng Y vương cũng như vậy
Đầy đủ phương tiện trí Nhất thiết
Do diệu hạnh xưa hiện thân Phật
Chúng sinh được thấy phiền não diệt.
Ví như trong biển có bảo vương
Phát khắp vô lượng những ánh sáng
Chúng sinh chạm đến đồng một màu
Nếu ai được thấy, mắt thanh tịnh.
Y vương vô thượng cũng như vậy
Chạm ánh sáng Phật tất đồng màu
Nếu ai được thấy thành năm mắt
Phá những mê tối trụ Phật địa.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ví như châu ma-ni Như ý
Tùy theo chỗ cầu đều đầy đủ
Chúng sinh kém phước chẳng được thấy
Chẳng phải bảo vương có phân biệt.
Châu báu Thiện Thệ cũng như vậy
Người cầu đều toại theo sở thích
Chúng sinh không tin, chẳng thấy Phật
Chẳng phải Thiện Thệ quên bỏ họ.*

